

Mål T-243/01

Sony Computer Entertainment Europe Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission

”Talan om ogiltigförklaring — Gemensamma tulltaxan — Tulltaxenummer —
Spelkonsol — Klassificering i Kombinerade nomenklaturen”

Förstainstansrättens dom (tredje avdelningen) av den 30 september 2003 II - 4195

Sammanfattning av domen

1. *Talan om ogiltigförklaring — Fysiska eller juridiska personer — Rättsakter som berör dem direkt och personligen — Tullklassificeringsförordning — Direkt inverkan på sökanden — Kriterier*
(Artikel 230 fjärde stycket EG; rådets förordning nr 2658/87, artikel 9.1 a första strecksatsen)
2. *Gemensamma tulltaxan — Tulltaxenummer — Klassificering av varor — Kommissionens behörighet att fastställa regler — Räckvidd — Gränser*
(Rådets förordning nr 2658/87, artikel 9.1 a, b, d och e)

3. *Gemensamma tulltaxan — Tulltaxenummer — Klassificering av varor — Kriterier — Varans objektiva kännetecken och egenskaper*
4. *Gemensamma tulltaxan — Tulltaxenummer — Tullsamarbetsrådets förklarande anmärkningar till nomenklaturen som tolkningsunderlag — Gränser*
5. *Gemensamma tulltaxan — Tulltaxenummer — "Videospel av sådana slag som används tillsammans med en televisionsmottagare" i den mening som avses i undernummer 9504 10 00 i Kombinerade nomenklaturen — Spelkonsol som är avsedd att huvudsakligen användas för videospel — Omfattas (Kommissionens förordning nr 1400/2001)*
6. *Institutionernas rättsakter — Motivering — Skyldighet — Omfattning — Tullklassificeringsförordning — Otillräckligt att hänvisa till en allmän tolkningsregel (Artikel 253 EG)*
7. *Gemensamma tulltaxan — Tulltaxenummer — "Videospel av sådana slag som används tillsammans med en televisionsmottagare" i den mening som avses i undernummer 9504 10 00 i Kombinerade nomenklaturen — Kommissionens åtgärd att hänföra en spelkonsol till nämnda tulltaxenummer med hänsyn till den funktion som ger den dess huvudsakliga karaktär — Klassificering fastställd på grundval av regel 3 b i de allmänna tolkningsreglerna för Kombinerade nomenklaturen — Otillåten (Kommissionens förordning nr 1400/2001)*

1. Även om förordningar avseende klassificering av särskilda varor i Kombinerade nomenklaturen, som kommissionen antagit med tillämpning av artikel 9.1 a första strecksatsen i förordning nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan är allmänt tillämpliga genom att de för det första avser alla produkter som motsvarar den beskrivna typen, oavsett deras specifika egenskaper i övrigt och oavsett var de kommer ifrån, och för det andra gäller, i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av Gemensamma tulltaxan, för alla tullmyndigheter i gemenskapen och i förhållande till alla importörer, kan emellertid vissa ekonomiska aktörer under vissa omständigheter beröras direkt och personligen

av en sådan allmänt tillämplig rättsakt. Dessa aktörer kan följaktligen väcka talan mot rättsakten i fråga på grundval av artikel 230 fjärde stycket EG.

Vad gäller frågan huruvida någon är personligen berörd, är så fallet när ett företag som importerar en viss produkt har inlett det administrativa förfarande som ledde fram till antagandet av den ifrågasatta förordningen och som särskilt avsåg sagda produkts tullklassificering, när detta företag är det enda företag vars rättsliga situation påverkas på grund av att denna för-

ordning antogs, när den ifrågasatta förordningen specifikt gäller tullklassificeringen av den produkt som importeras av företaget i fråga och det inte finns några andra produkter som har samma egenskaper, med den preciseringen att en eventuell analog tillämpning på liknande produkter inte som sådan kan utesluta att företaget ändå skulle vara personligen berört av den ifrågasatta förordningen, och när företaget är den enda auktoriserade importören av denna produkt till gemenskapen.

(se punkterna 58, 59, 63, 64, 69, 71, 74 och 75)

har gemenskapen åtagit sig att inte ändra räckvidden av densamma.

(se punkt 103)

2. Rådet har tillerkänt kommissionen ett stort utrymme för att, i samarbete med tullexperter från medlemsstaterna, efter eget skön precisera innehållet i de nummer som skall beaktas vid klassificeringen av en viss vara. Den behörighet som kommissionen har att besluta om åtgärder i enlighet med artikel 9.1 a, b, d och e i förordning nr 2658/87 om Kombinerade nomenklaturen innebär emellertid inte att den har behörighet att ändra innehållet i de nummer som har fastställts på grundval av Harmoniserade systemet, som inrättades genom 1983 års internationella konvention om systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering. Genom artikel 3 i denna konvention

3. Det avgörande kriteriet för tullklassificering av varor i allmänhet skall vara deras objektiva kännetecken och egenskaper, såsom de definieras i rubriken till numret i Gemensamma tulltaxan och i anmärkningarna till avdelningarna eller kapitlen.

(se punkt 104)

4. Det är riktigt att de förklarande anmärkningarna till Harmoniserade systemet som offentliggörs av Tullsamrådsrådet utgör viktiga tolkningsdata för att säkerställa att medlemsstaternas tullmyndigheter tillämpar Gemensamma tulltaxan på ett enhetligt sätt, och som sådana kan de anses vara giltiga tolkningsunderlag för Gemensamma tulltaxan. Emellertid är dessa anmärkningar inte rättsligt bindande,

vilket innebär att det i förekommande fall är lämpligt att undersöka huruvida deras ordalydelse är förenlig med Gemensamma tulltaxans bestämmelser och inte ändrar deras räckvidd.

sakligen för utförande av videospel, även om den även kan användas för andra funktioner, såsom läsning av DVD-videor och av cd-audio, liksom automatisk databehandling.

(se punkt 116)

5. Den spelkonsol som beskrivs i bilagan till förordning nr 1400/2001 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen kan klassificeras enligt tulltaxenummer 9504 10 00 såsom "Videospel av sådana slag som används tillsammans med en televisionsmottagare".

I avsaknad av en definition av videospel i ordalydelsen av undernummer 9504 10 och i anmärkningarna till avdelningarna och kapitlen, liksom i de förklarande anmärkningarna till Harmoniserade systemet (FAHS), som offentliggörs av Tullsamarbetsområdet, och i de förklarande anmärkningarna till Kombinerade nomenklaturen som utarbetats av kommissionen, skall alla de varor som är ämnade att uteslutas eller huvudsakligen användas för utförande av videospel anses vara sådana, även om de kan användas för andra ändamål, vilket är fallet med konsolen i fråga. Det framgår av det sätt på vilket den importeras, säljs och presenteras för allmänheten och av dess yttre form, att den är avsedd att användas huvud-

Vidare innehåller varken lydelsen av undernummer 9504 10 eller anmärkningarna till avdelningarna och kapitlen beträffande det numret indikationer, och ännu mindre begränsningar, avseende funktions sättet och/eller sammansättningen av varor som faller under detta undernummer. Enbart den omständigheten att konsolen kan fungera som en maskin för automatisk databehandling, och att videospelen bara är en av de typer av datafiler som den kan behandla, medför inte i sig att det är uteslutet att klassificera den enligt 9504 10, i den mån det är klart att denna apparat är avsedd att huvudsakligen användas för utförande av videospel.

Denna slutsats ifrågasätts för övrigt inte av FAHS b till nummer 9504, vilken, genom att det däri anges att produkter som huvudsakligen är avsedda att användas för utförande av videospel inte omfattas av detta nummer, skulle kunna medföra en ändring och framför allt en begränsning av räckvidden av detta nummer och av undernummer 9504 10, vilket inte är tillåtet.

Den omständigheten att en maskin för automatisk databehandling klassificeras efter den typ av datafiler som den behandlar innebär inte att räckvidden av nummer 8471 på ett omotiverat sätt begränsas genom införande av en ny regel, genom vilken kriteriet specifik uppgift som anges i anmärkning 5 E till kapitel 84 utvidgas till att omfatta alla de funktioner som täcks av något annat nummer eller undernummer i Kombinerade nomenklaturen. Det är riktigt att konsolen i fråga inte utför någon specifik uppgift, annan än databehandling, och att utförandet av videospel inte som sådant utgör en specifik uppgift för denna apparat. Enbart den omständigheten att en apparat uppfyller de villkor som anges i anmärkning 5 A till kapitel 84, och inte utför någon specifik uppgift annan än databehandling i den mening som avses i anmärkning 5 E till sagda kapitel, tillåter emellertid inte som sådan att det utsluts att en sådan apparat kan klassificeras enligt ett annat nummer.

(se punkterna 109, 111, 112,
114, 115 och 117–119)

6. Den motiveringsskyldighet som åligger kommissionen när den antar en tullklassificeringsförordning förutsätter att denna institution tydligt anger den rättsliga grunden för klassificeringen, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna

åtgärden och så att gemenskapsdomstolen ges möjlighet att utöva sin prövningsrätt. Endast en hänvisning till en allmän tolkningsregel uppfyller inte denna skyldighet.

(se punkt 131)

7. Förordning nr 1400/2001 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen är rättsstridig i den del den konsol som beskrivs i bilagan till den ifrågasatta förordningen klassificeras enligt KN-nummer 9504 10 00 och den medföljande cd-romskivan enligt KN-nummer 8524 39 90.

Även om en sådan konsol kan klassificeras enligt nummer 9504 har kommissionen gjort en felaktig rättstillämpning, genom att med stöd av regel 3 b för tolkningen av Kombinerade nomenklaturen fastställa klassificeringen av konsolen med beaktande av den funktion som ger den dess huvudsakliga karaktär. Denna regel avser enbart klassificering av "[b] landningar, varor som består av olika material eller är sammansatta av olika beståndsdelar samt varor i satser för

försäljning i detaljhandeln” och föreskriver klassificering av blandade varor och varor i satser enbart enligt det material eller den beståndsdel som ger blandningen, varan eller satsen dess huvudsakliga karaktär.

Eftersom ett eventuellt fel avseende klassificeringen av konsolen automatiskt medför att klassificeringen av den medföljande cd-romskivan blir ogiltig, är rättstillämpningen felaktig också i detta avseende.

Denna tolkning av tolkningsregel 3 b bekräftas dels av den förklarande anmärkningen till Harmoniserade systemet beträffande denna regel, dels av principen att det, för att klassificera en produkt, är nödvändigt att ta reda på vilket av de material som ingår i varan som ger den dess huvudsakliga karaktär. Härvid skall prövas om varan skulle behålla sina karakteristiska egenskaper även om en eller flera beståndsdelar avlägsnades.

Följaktligen ogiltigförklaras förordningen i fråga.

(se punkterna 119, 123–126, 128, 133 och 134, samt punkt 1 i domslutet)